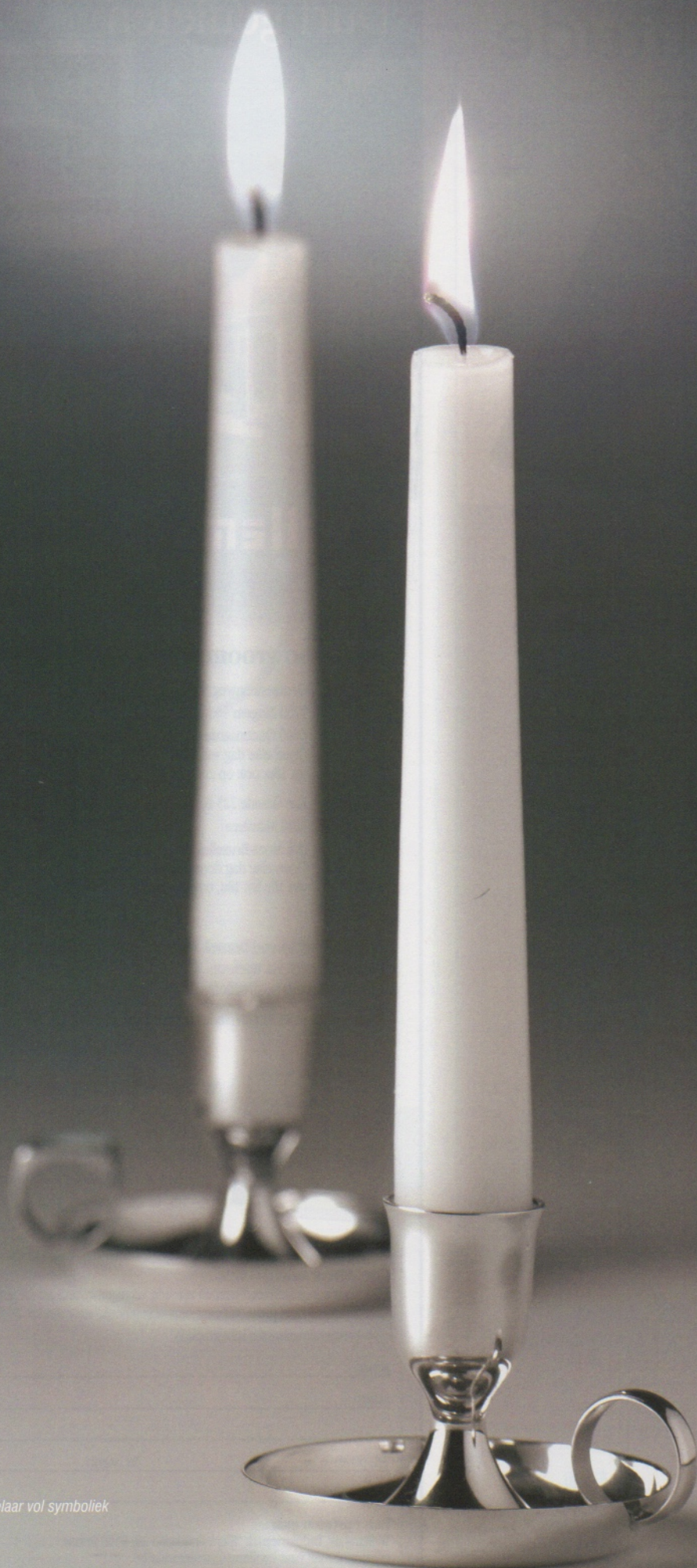

Hot, een draagkandelaar vol symboliek

SOFIE LACHAERT

Als man en vrouw samenwerken wordt meestal afgeraden maar Sofie Lachaert en Luc d'Hanis bewijzen dat het kan. Hij is beeldend kunstenaar, zij sieradenontwerpster en samen vormen ze een sterk ontwerpersduo. Hun werk is altijd meer dan wat het lijkt, en het intrigeert. We trokken naar de galerie in het vredige Tielrode voor een gesprek met de vrouw des huizes.

**“Iets moet niet altijd
zijn wat het lijkt”**

>

tekst: Ine Bonte |

Waar komt de interesse voor het ontwerpen vandaan?

Je kunt een muzikant ook niet vragen wanneer en waarom die is begonnen met zingen, toch?

Je werkt al twintig jaar samen met je man. Hoe verloopt dat?

Ik ben juweelontwerpster-edelsmid van opleiding en Luc is beeldend kunstenaar. We hebben dezelfde interesses en spreken dezelfde taal. Als je

'Juwelen geven een sterk signaal. Jammer genoeg zijn de meeste juwelen in onze cultuur een teken van rijkdom. Wij maken geen dure luxe-producten maar duurzame spullen.'

zo lang samen bent als wij, ben je helemaal op elkaar afgestemd.

Als ik de 'Hot' zie, lijkt enige romantiek jullie niet vreemd.

De kandelaar is een eeuwenoud symbool van liefde, sensualiteit en wellust. Nog steeds creëert kaarslicht een intieme sfeer. Een edele (trouw) ring vervangt het oortje, wat verwijst naar het huwelijk en eeuwige trouw... Die kandelaar heeft een zeer persoonlijke betekenis.

Waar gaat het vooral om bij jullie ontwerpen?

Ons werk draait veelal om dubbele bodems. Iets moet niet altijd zijn wat het lijkt. Het surrealisme

is iets wat volgens mij in onze Belgische genen zit.

Een brutale knipoog

Bij sommige werken is het net alsof je de functionaliteit in vraag stelt en nieuwe oplossingen zoekt. De paletborden bijvoorbeeld...

Die borden hebben we niet ontworpen om nieuwe oplossingen te zoeken. We zijn geen zoekers, we maken toegepaste kunst. Voor de expositie 'Aan tafel met Vlaamse meesters' van het Nederlandse Droog Design maakten we een eetbaar schilderij dat fungeerde als gedekte tafel. Als gast was je tafelgenoot en uitgerust met een schildersschort. We hadden borden nodig en bedachten in functie van het evenement de paletborden. Alles ontstaat vanuit een noodzaak.

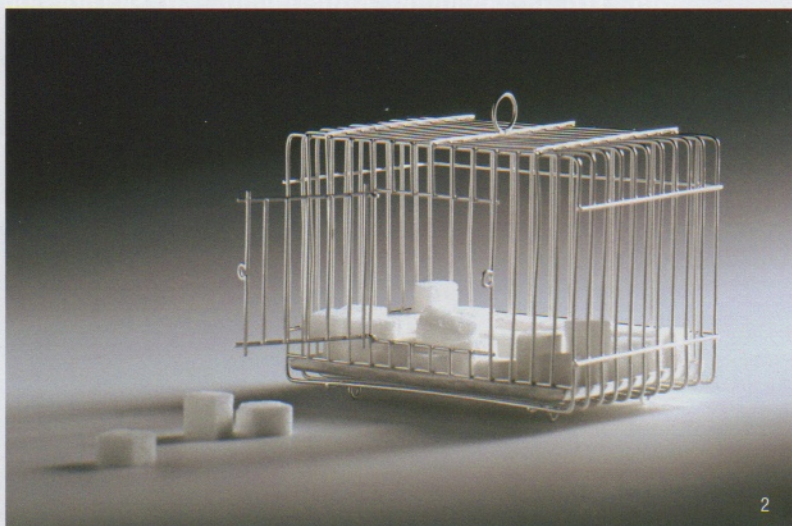
Wat is de bedoeling van de straatventerskar die onder meer in Milaan werd tentoongesteld?

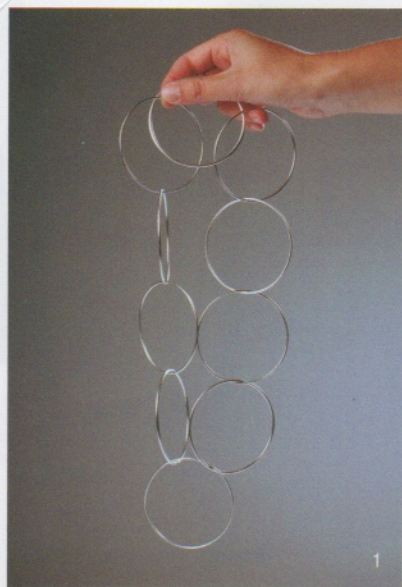
Het is de meest brutale en primitieve manier om koopwaar aan de man te brengen. Op een beurs komen veel mensen samen en daar moet je op inspelen, vind ik. We hebben die kar daar gezet met duizenden folders erop. De lay-out was als die van een goedkope supermarktfolder en zo presenteerden we onze creaties. Die brochures waren ook een knipoog naar de kopieertrend waar veel ontwerpers onder lijden. We relativeren er ons eigen werk mee.

1. Crossed Legs, één stoel voor twee

2. Suikerkooi, een hommage aan

Marcel Duchamps en Joseph Cornell

1. Zilveren armband-collier als ketting
2. Zilveren armband-collier als armband

Authenticiteit lijkt ook erg belangrijk...

Ja. Een groot deel van ons werk handelt daarover. Als wij muntjes slaan die niet meer bestaan, heeft dat natuurlijk iets te maken met de teloorgang van bepaalde zaken. Hetzelfde geldt voor de vermelding van Union Match, een voormalig Belgisch merk, op mijn zilveren luciferdoosje.

Speelt er een verlangen naar het verleden?

(denkt na) Niet echt. De teloorgang van de authenticiteit is het grote probleem. Laatst zag ik een reportage waarbij men wereldwijd een kijkje nam in verschillende interieurs. Het was bangelijk om zien dat die allemaal krak hetzelfde waren! We gebruiken bewust traditionele Belgische elementen omdat – naar mijn gevoel – het respect voor cultuur aan het vervlakken is.

Voor interpretatie vatbaar

Proberen jullie de mensen tot nadenken aan te zetten?

We zien onszelf niet als boodschappers pur sang. Er moet uiteraard een boodschap in het werk zitten maar die mag niet allesoverheersend zijn. Dat is indoctrinatie, precies datgene waartegen een kunstenaar zich zou moeten verzetten. Ik zou graag hebben dat men wat meer nadenkt maar dat is niet onze drijfveer.

Wat zit er achter een ontwerp als dat van de suikerkooi?

Dat ontwerp is een hommage aan twee favoriete kunstenaars, Marcel Duchamps en Joseph Cornell, die een vriendschappelijke correspondentie voerden. Ik vind niet dat we de betekenis moeten dicteren. Je mag dat gerust zelf invullen.

Ik dacht aan verboden lekkers...

Dat kan. Het is net zoals bij literatuur en poëzie: alles is voor interpretatie vatbaar. Misschien betekent het dat we voorzichtiger met kostbare zaken moeten omgaan. Begrijp je? Die invulbaarheid vind je ook in andere stukken terug. Mijn zilveren lucifertje kan je cadeau doen. Wat mij betreft geef je passie en vuur, anderen zeggen: zijn kaars is uit. (lacht) Dat maakt me niet uit, integendeel.

Je werkt veel met zilver. Is daar een speciale reden toe?

Het is mijn medium zoals een schilder verf gebruikt, en ik ken het dankzij mijn opleiding heel goed. Niettemin kunnen we evengoed iets uit glas maken. Dat doen we dan wel met behulp van glasblazers. Met goud werken we ook maar het is kostelijk. Als een sjeik uit Dubai me vraagt een gouden suikerkooitje te maken, wil ik dat gerust doen! (lacht)

Niet duur maar duurzaam

Je ontwerpt ook juwelen. Wat is een sieraad voor jou?

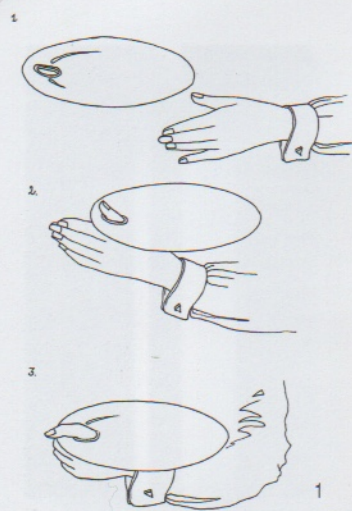
Of je nu een stoel ontwerpt of een juweel van een vierkante centimeter, eigenlijk zit daar dezelfde visie achter. Het mag niet leeg of hol zijn. Ik vind goede mode ook kunst. Als Martin Margiela iets ontwerpt, is dat niet zomaar. Er zit veel meer achter, er is een reden waarom hij het zo doet.

Zou je je stijl kunnen omschrijven?

(geschrokken) Stijl? Ik denk niet dat je dat in een vakje moet proberen te steken.

Wat zegt een juweel over iemand?

Een juweel is een kunstvorm. Wat ik er uniek aan vind is dat de drager ervan drager is van je werk. Het feit dat hij of zij een bepaald stuk kiest en >

1. Illustratie van de paletborden / 2. Ontwerp van de paletborden / 3. Een blik in de galerie

‘Er moet een boodschap in het werk zitten maar die mag niet allesoverheersend zijn. Dat is indoctrinatie, precies datgene waartegen een kunstenaar zich zou moeten verzetten.’

het ronddraagt, zegt heel veel over die persoon. Van oudsher is dat zo. Als je in de schilderkunst iemand de ring aan het eerste kootje van de wijsvinger ziet dragen, wil dat zeggen dat ze dringend op zoek was naar een man. Die specifieke symboliek is uiteraard verdwenen. Nu lopen we ermee te koop als we iemand zoeken. *(lacht)* Maar juwelen blijven een sterk signaal. Jammer genoeg zijn de meeste juwelen in onze cultuur een teken van rijkdom. Wij maken geen dure luxeproducten maar duurzame spullen.

Over de grenzen heen

Je promoot ook zilverwerk, hedendaagse juwelen en meubilair van andere mensen...

Sofie Lachaert en Luc d'Hanis baten een bed & breakfast uit die ze met eigen meubilair en ander Belgisch design hebben ingericht. Het ontbijt wordt geserveerd in de galerie, waarbij de gasten de geëtaleerde voorwerpen mogen gebruiken. "Door de voorwerpen daadwerkelijk te gebruiken, krijgt men er een andere relatie mee", aldus Sofie.

De volgende tentoonstelling presenteert keramische objecten van de Brit Tamsin Van Essen en sieraden van David Bielander uit Zwitserland. 'Objects as jewelry and jewelry as objects', is onze toelichting. Waar ligt de grens tussen een object en een sieraad? Dat is een heel fascinerend gegeven.

Waar ben je momenteel mee bezig?

Nu werken we aan een tentoonstelling voor de Dutch Design Week in Eindhoven. Dat is een hele uitdaging en ik stort me dan volledig op het werk. Het gaat vooral over kijken en verkijken. Iets kan iets anders worden als je beter kijkt.

Is er iets wat je heel graag zou doen?

Het keramiekcentrum in Nederland lijkt me wel wat. Kunstenaars worden uitgenodigd om er een tijd te verblijven. Een aantal mensen staan je bij om diepgaand aan de slag te gaan. We zouden ook nog graag iets met het Textielmuseum in Tilburg doen. Ik kom uit de textielwereld: zowel mijn ouders, grootouders als overgrootouders waren modeontwerpers.

Wat is je meest memorabele creatie?

Ik denk dat die nog moet komen.

www.lachaert.be